

Naše vesnice SVĚRADICE

Vážení občané !

Opět po dvou měsících vychází další číslo novin. Proto mi dovolu, abych Vás seznámil s činností obecního úřadu. Zastupitelé se sešli 24. dubna na 9. veřejném zasedání.

Byla schválena obecně závazná vyhláška č. 1/2008 Požární řád obce Svěradice. Ten stanoví zásady organizace a provádění požární ochrany na území obce a určuje povinnosti fyzických a právnických osob. Určuje úkoly osob pověřených zabezpečováním požární ochrany obce a vztahu obecního úřadu k těmto osobám.

Zastupitelé také schválili obecně závaznou vyhlášku č. 2/2008. Jejím účelem je vymezit druhy akcí, kterých se zúčastňuje větší počet osob a stanovit podmínky k zajištění požární bezpečnosti.

Všichni zastupitelé schválili Dokument k zabezpečení úkolů požární ochrany pro období stavu ohrožení státu a válečného stavu.

S Plzeňským krajem byl uzavřený Dodatek č. 1/2008 Smlouvy o poskytnutí finančního příspěvku na zajištění dopravní obslužnosti na letošní rok. Jedná se o autobusovou linku do Horažďovic a příspěvek naší obce je 14 160,- Kč.

V rámci Programu stabilizace a obnovy venkova Plzeňského kraje jsme obdrželi dotaci ve výši 130 000,- Kč na opravu chodníků.

V březnu vyhlásila Krajská veterinární správa pro Plzeňský kraj mimořádná veterinární opatření při výskytu a k zamezení šíření nebezpečné nákazy – varroázy včel.

Opět proběhla humanitární sbírka, na kterou přispělo mnoho našich občanů.

Ze dvou nových vrtů byly postupně vyndány a opraveny čerpadla k obnovenému zvýšení jejich výkonů.

V obecních lesích se zalesnily plochy, vzniklé po větrné kalamitě.

Chtěl bych se ještě zmínit o tom, že někteří naši občané pravidelně řezou dříví v neděli a hlukem obtěžují své sousedy. Myslím, že každý si na řezání najde čas během týdne.

Vladimír Smitka, starosta

že prý jaro už nabude... **a co ten kaštan?**

a co ti školkáčci, jak je nazývá nová paní ředitelka?

a ty velikonoční hovory

a křídači

a,a,a z obsahu **moř**

Události, zajímavosti, střípky.....

■ Dětský maskarní ples se konal v sobotu 8.března v sále kulturního domu. Při diskotéce pana Koláře (DJ Colin) si zatancovalo, zasoutěžilo v různých společenských hrách a malování na šedesát masek, hlavně malých dětiček, domácích i z okolních obcí. Starší děti už za masky nechodí, ale přesto jich tam bylo „v civilu“ na třicet. Zkrátka, sál byl opět zaplněný. Místní Svaz žen děkuje všem ženám za darované zákusky.

■ Ve čtvrtek před Velikonocemi se na kostelíku sv. Bartoloměje vypnul zvon. „Odletěl do Říma.“ Místních patnáct kluků se ujalo tradice a od časného rána obcházeli ves a „křístali.“ Odpoledne obchůzku zopakovali, pak i v pátek a sobotu ráno. V sobotu odpoledne šli po domech koledovat. Pomlázku, která se skládala z vajec, drobných peněz, čokoládových pamlsků a ostatních dobrot si rozdělili na Kostelíku. Na pondělní šupání se vypravilo pár skupinek kluků, ale v naší vsi se vždycky chodilo pouze na sobotní koledu. To se přitom všeobecně říká, že na přestupný rok, což je letos, chodí šupat holky. Po cestě autem byla v jedné obci vidět skupinka žen s pěknou rákoskou a velkou vařečkou na prádlo. Zřejmě si letos koledu pěkně užívaly.

■ Od aprílového dne začala pracovat v místní ZKD prodejně prodavačka paní Hana Korbelová, za odcházející paní Zdeňku Smitkovou, která také začínala v novém zaměstnání 1. dubna.

■ Očkování psů proti vzteklině proběhlo v naší obci 2. května v 17.00 hodin před obecním úřadem.

■ Ve středu 30. dubna se v podvečer na návsi stavěla májka. Na pomoc přijel stavební jeřáb.

■ Na zahradě mateřské školky je postavena nová skluzavka a pískoviště. Paní ředitelka Kateřina Bělochová připravila slavnostní program k zahájení provozu, kdy rodiče společně s dětmi dosázeli tůjky k vybudování koutu s ohništěm. Každá tůj má cedulku se jménem dítěte, které jí sadilo. Ke vchodu do školního areálu nás vítá několik kreslených zvířátek na oplocení a nazdobená májka.

■ Během měsíce května proběhne v domech a chalupách roční odpočet vodného.

■ Prosíme občany o úhradu místního poplatku za odpad, který má být zaplacený do konce dubna.

■ Bohatá humanitární sbírka, probíhající ve skladu MŠ od 7.4. – 11.4. 2008, byla odvezena během následujících čtrnácti dnů.

text a foto jka

NOVÁ ŘEDITELKA MATEŘSKÉ ŠKOLKY

ve Svěradicích se představuje

Jak říká lidová moudrost, nejlépe je v dubnu najít teplé místo doma za kamny, ale to se určitě nedělo v naší školce.

Hned 1. dubna se všech 24 školčáků se svými rodiči sešlo na Aprílovém odpoledni v tělocvičně školky. Děti rodičům ukázaly část své každodenní činnosti. Zpěv, cvičení a poznávání barev vystřídaly soutěže, hry a taneček s rodiči. Nakonec děti našly i svůj „Duhový poklad“. Tímto jsme zahájili náš nový výchovně-vzdělávací blok „Naše planeta“.

Celý měsíc jsme poznávali nejen naši republiku, ale i ostatní světadíly, plavili jsme se lodí, chytali ryby v oceánech, šplhali po Himalájích i soutěžili v olympijských disciplínách. Všichni sportovci závodili čestně a ze všech sil a zasloužili si diplom a odměnu.

Velkým zážitkem pro nás bylo hledání „Indiánského pokladu“. Celé pátrání s námi podnikly i některé maminky s našimi mladšími kamarády. Odměnou za splnění všech 5 úkolů nám byl nejen sladký poklad, ale také indiánská čelenka a náhrdelník, který jsme si sami vyzdobili.

Každý bystrý cestovatel si při putování všiml, že je naše planeta nemocná. Proto jsme si také povídali o správném chování k přírodě, o třídění a využití odpadů, všímali jsme si pořádku v celé obci a uspořádali jsme sběr starého papíru i brigádu na úklid naší zahrady.

S příchodem jara a sluníčka jsme se všichni už moc těšili na nové prolézačky, skluzavku a pískoviště. Otevření a slavnostní přestřižení pásky jsme připravili na 29. dubna. Součástí slavnosti bylo naše krátké vystoupení, sázení vlastního okrasného plůtku, stavění školkové májky a společné opékání vuřtů s rodiči.

Po náročné „Cestě kolem světa“ jsme se rádi vrátili na nejkrásnější místo na světě – k našim maminkám. Z výletu jsme jim přivezli velký dárek – sladkou pusu.

Kateřina Bělochová, ředitelka MŠ Svěradice

Paní ředitelka se představila sympaticky a plná elánu, mohu-li to komentovat za celou redakci našich novin. Přejeme jí touto cestou hodně dobrého a našim nejmenším studentíkům, aby jim spolu bylo hezky!

mot za redakci našich novin

Jó to byla zlatá doba za našeho mládí!

Ale roky, ty zlé roky, nějak rychle pádí.

Tehdy nás nic nebolelo. Časy rozjásané,

zbyly po nich jen vzpomínky, nebo slzy slané.

Dost už o tom, žádné stesky,

ten náš věk je taky hezký.

Scházíme se, povídáme, kafičko si taky dáme.

Naše přání: „Dlouhé roky k Pečánkům jdou naše kroky,”

Čas tehdejších Velikonoc nenávratně zmizel a zbyly jen

vzpomínky. Třeba na milou návštěvu, na rodinný výlet, na hezky prožité sváteční dny.

Ale jak se slavily velikonoce před léty? Před mnoha léty? Na to mě odpověděly paní Ota Červená, Maruš Panušková, Maruna Smíšků a

Maruš Pečánků. Shodly se na tom, že od Popeleční středy až do Božího hodů byl přísný půst a nesmělo se chodit tancovat. Když se přiblížila Květná neděle, už to bylo veselejší.

V kostele se zpívaly Pašije. Tehdy se toho ujal pan Hata z Jetenovic, paní Piherová a paní Kafková. Také se světily kočky. Zatím, co se chystaly přípravy na Velký pátek a další dny, kluci z vesnice se připravovali na „křistání.“ Když na Zelený čtvrtek odletěly zvony do Říma, prošla řada kluků s křistačkama celou obcí. Ale kdybyste si mysleli, že se po tomto obřadu vrátili domů, tak se mýlíte. Oni se totiž „ubytovali“ v několika chalupách, a to na půdě v seně. A to proto, aby ráno nezaspali a včas splnili svou povinnost v křistání.

Bílá sobota, to byl den vzkříšení a do kostela se chodilo ve večerních hodinách. Každá dívka si na kabát připnula fialky, jako pozdrav jara. Ale pravda je, že víc než k oltáři otáčela se děvčata v tu stranu, kde stáli chlapci. Kdysi také na Bílou sobotu chodil z kostela průvod s muzikou po Velkém Boru. V oknech bylo zatemněno, jen svíčky na stojáncích ozařovaly cestu.

Na Boží hod byl kostel přeplněn a mládí bylo v převaze. Vždyť každý musel ukázat, co má nového. Jinak by ho totiž beránek „pokakal“.

Škoda, že už tyto tradice většina lidí vůbec nezná.

mav

Čas našich Velikonoc?

K jaru neodmyslitelně patří Velikonoce. Oslavy Velikonoc mají velmi starou tradici, původem ještě z doby předkřesťanské, a asi všichni víme, že jsou pohyblivými svátky, to znamená, že nepřipadají v kalendáři na stejný datum. Kdy je ale vlastně slavíme a čím se řídí výpočet jejich data? Vychází se ze zásady slavit Velikonoce po jarní rovnodennosti (stanovené na 21.3.) v neděli po prvním úplňku (Květná neděle). Poté nastává Pašijový týden, což je Popeleční středa, Zelený čtvrtek, Velký pátek, Bílá sobota, Hod Boží Velikonoční a Pondělí Velikonoční, kdy mládenci chodí dům od domu za děvčaty, hlavně děti s pomlázkami spletenými z vrbového proutí zdobenými stuhami. Jimi šlehají dívky i ženy aby byly po celý rok zdravé, veselé a pilné – vinšují a dostávají malovaná vajíčka.

Chtěla jsem znát názor dnešních našich chlapců, jestli vůbec něco o tomto dni vědí. A názory byly opravdu různé i zajímavé.

Otázka – „Jak si vysvětluješ Velikonoční pondělí.“

Odpovědi – „Jediný den kdy dívky po pořádném výprasku prý omládnou, budou zdravé. A děvčata je obdaří pomlázkou.“ (10 let)

„Koledu kde si něco vydělám.“ (11 let)

„Šlupání holek - tradice.“ (12 let)

„Šlupání jako každý rok – tradice.“ (15 let)

„Kraslice, barvení vajíček, šlupání, tradice.“ (9 let)

„Den k odpočinku a chodí se šlupat holky.“ (12 let)

„Ze všech medií se ozývalo, že v letošním přestupném roce mohla oplácet výprask pomlázkou i děvčata chlapcům“ Která z Vás, děvčata, byla letos tak odvážná?

(foto patří k závěru křistání, což Vás jistě všechny napadlo)

kma

Žijí mezi námi.

Kdepak se ukrývá ten magnet, co před léty k nám do obce přitahoval tolik nových obyvatel?

Mezi nové tváře se zařadil i pan Josef Fišer s manželkou Blankou. Ale jak to vlastně začalo? Pepík bydlel v Čečelovicích, a protože měl rád fotbal jezdil za tímto sportem na naše hřiště. Zalíbilo se mu zde natolik, že po dohodě s tehdejším Místním národním výborem si tady manželé Fišerovi postavili rodinný dům.

Paní Blanka byla z Bezděkova a po ukončení školní docházky začala pracovat v ŠUMAVANU v Kasejovicích. Kdo zná pásovou výrobu v textilkách, ví, že tato práce je velice namáhavá. V tomto závodě se šily chlapecké košilky. Nebylo to nijak lehké. Vše muselo „pasovat“, ať to byly límečky, manžety, knoflíky, délka rukávů atd. Prostě celá košilka musela být ušitá v první jakosti, tak, aby to pánům klukům slušelo, a to od těch nejmenších až po ty puberťáky.

Později Blanka nastoupila do bílého království, tedy do lékárny v Horažďovicích, kde uklízela. Ale nebyla to práce, jak se říká, jen s koštětem. Poznávala při tom různé krabičky s léky, setkala se s mnoha lidmi, kteří tam hledali pomoc. V lékárně pracovala celých 10 let.

Nyní pracuje v soukromé firmě rovněž v Horažďovicích s názvem LIBERTY-VIKTORY. Zde pracuje 35 zaměstnanců. Šijí ložní povlečení pro hotely a také jednorázové čepice pro lékaře. A právě na těchto čepičkách paní Blanka pracuje. Líbí se jí ve firmě a podle jejích vyjádření, líbí se jí, a to moc, i tady mezi námi ve Svěradicích.

mav

CHospodářské pranostiky na březen a duben

Březnové hospodářské pranostiky jsou zaměřeny na zahájení a zintenzivnění polních zemědělských prací.

Všeobecně rozšířenou zásadou rolníků úhorových systémů hospodářství bylo zahájit jarní předseťovou přípravu půdy co nejdříve, jak jen to povětrnostní a půdní podmínky trochu dovolí a co nejdříve zasít. Jako vhodný termín pro výsev jarního žita a jarní pšenice byla doporučována dokonce již první neděle postní, která může připadnout na období od 8.2. do 14.3. V duchu tohoto termínu byl „řehořský sedlák“ (na svatého Řehoře, líný sedlák, který neoře (12.3.)) skutečně pokáránihodným opozdilcem. Vědělo se sice, že „rané setí často pochybí“, ale věřilo se, že pozdní výsev vede k nezdaru ještě častěji.

- znáti čas – první pravidlo hospodáře
- kdo na jaře otálí, o žních zapláče
- pozdě do země – málo na sýpku
- v kožichu sij jařinu a v košili oziminu
- když se dubový list rozvine v zaječí ucho, je třeba ukončit setí ovsa
- nejpozději do zvěstování Panny Marie (25.3.) se má zasít jarní žito a hrách

Duben byl časovým obdobím, ve kterém rolníci přistupovali k důležitému hodnocení stavu ozimého osení po přezimování. Pronášely se úsudky na možnou výši úrody a počátek žní a bylo nutno uskutečňovat i tak závažná rozhodnutí, jakými např. bylo zaorání porostů oslabení vyzimováním. Některá rolnická pravidla dokonce udávají při jaké hustotě rostlin, měřené na pídě, je osení možno ponechat „an se spravi“, a kdy je nutno bezezbytku přistoupit k jeho zaorání a nahrazení jařinou. Největší starosti měli naši předkové s hlavní chlebovou plodinou, s ozimým žitem.

- sv. Jiří ozimy měří (24.4.)
- ukáže duben jaký bude pecen
- čím kvete trní později, tím méně bude obilí
- je-li záhy kosu a brousek slyšeti, může se rolník těšiti
- kolik dní před sv. Jiřím vrba se zelená, tolik dní před sv. Markétou (26.7.) se žne
- kolik dní před sv. Jiřím kvetou třešně, tolik dní před sv. Annou (25.7) žnec vstoupí na pole.

Další dubnovou skupinou hospodářských pranostik jsou rolnická přísloví týkající se výsadby brambor.

V bramborářském výrobním typu je současně doporučovanou zásadou, aby výsadba byla ukončena do 30.4. nebo nejpozději do 5. května. Podle krajových lidových pojmenování se brambory jmenují: babče, bandor, banibor, bandur, švábky, erteple, jabka, zemáky, žampaky, kobzole, krumpíry, krumple, kartofle, santaburáky, santáky apod.

- na sv. Marka se mají vysazovat brambory (25.4.)
- brambor zasazených na sv. Marka, bude v září plná jamka
- na sv. Marka, kdo nemá chleba, ať kouše jabka (brambory)

brambory ve sklepě – nouze na uzdě

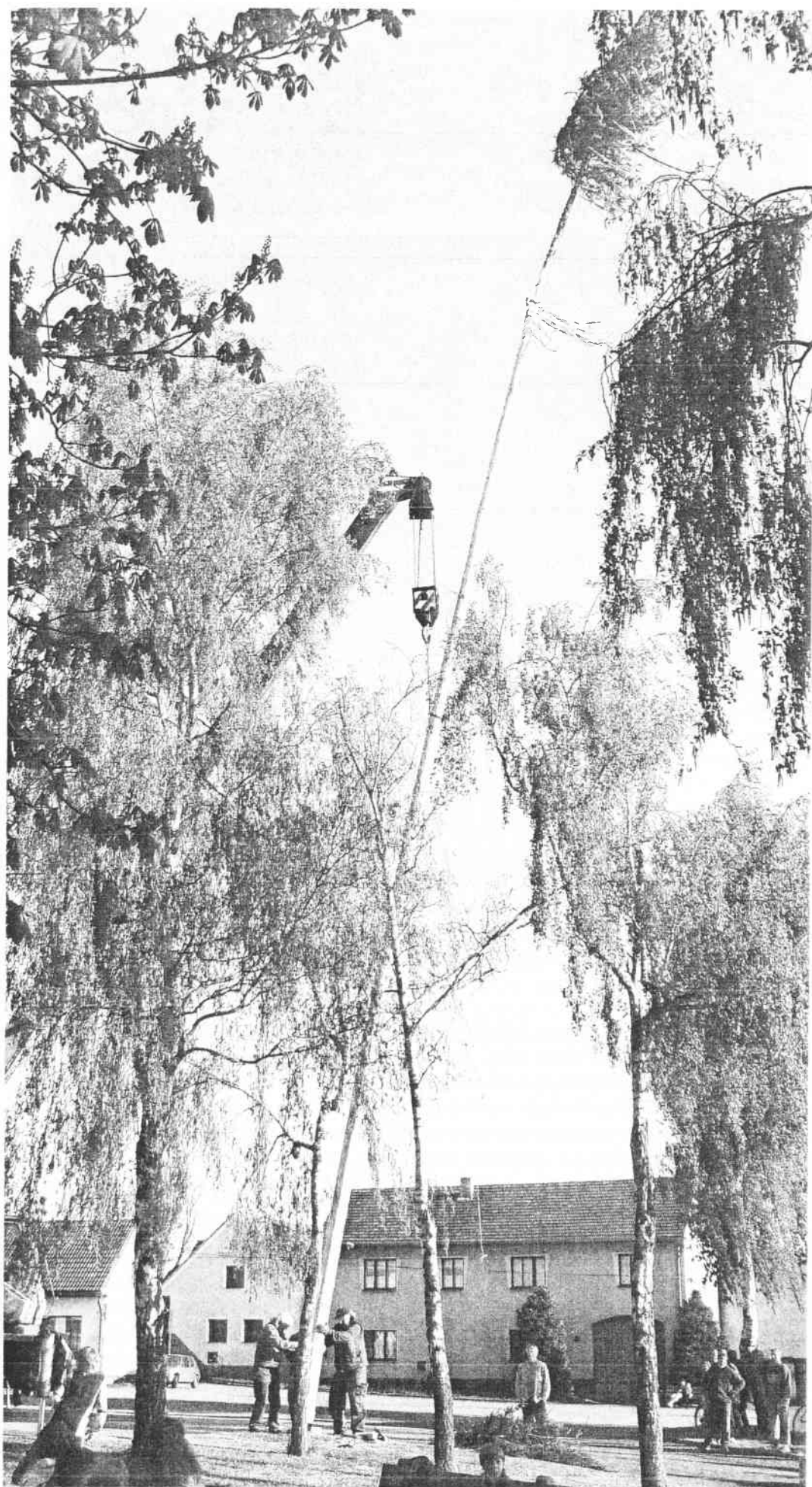
Václav Strolený

VYDÁVÁ: Obecní úřad ve Svěradicích.

redakční rada ve složení: Jindřiška Kalabzová (**jka**), Marie Vojtová (**mav**), Kamila Marcová (**kma**), Miroslav Chaloupka (**mch**),
ing arch Tomáš Straňák (**mot**) grafická úprava, odpovědný redaktor.
neprodejné.

Noviny připravuje

Počet výtisků 200 ,

Májka ve Svěradicích 2008

foto **mot**

Květen – máj – májky ...

Obyčej stavění májí je velmi starý, znají ho v celé Evropě. U nás v Čechách je nejstarší doklad z roku 1422, kdy za postavení máje dostal hoch nejsladší odměnu, ruku děvčete. Proč se ale stavějí máje v noci filipojakubské a pak v květnu o letnicích? Dlouhá je řada vážných i lichých

domněnek a lidových pověstí. Podle lidových zkazek létají té noci čarodějnice na ohnivých pometlech a škodí lidem a dobytku. Na ochranu prý se staví máj, který (zejména s jasanovým vrcholem) zahání nečisté duchy pekelné a čarodějné o filipojakubské noci.

U nás v Pošumaví zdomácněla německá pověst: sv. Varpurga z horlivosti chodila se sv. Filipem a Jakubem na jejich apoštolské pouti. Podezírali ji z nepočetnosti a žádali důkaz neviny. Zabodla suchou hůl, o kterou se opírala na cestě, a hůl do rána v noci na 1. máje se zazelenala a rozkvetla. To bylo znamením její bezúhonnosti. Na památku a poctu se prý stavějí máje.

Jiná pověst o stavění májů: k 1. máji se zelenají stromové haluze, a někdy mají též už i květy. Proto se máje stavěly před domy, aby se lidé potěšili pohledem na ně a občerstvili se jejich vůní na znamení, že přichází nejkrásnější roční doba, máj, květen. Ověnčený strom představoval nejen symbol jara ale také lásky.

Stromy vybrané na máj musely být silné a rovné a někdy tak vysoké, že bylo obtížné je porazit a dopravit na místo. Druh stromu býval různý. Hodně se užívaly smrky, jedle nebo borovice, protože déle vydržely zelené. Ale právě tak byla oblíbená břízka. Kmen máje byl většinou hladce oloupaný, někdy byla kůra hadovitě vyřezána. Zelený vršek se zdobil barevnými stuhami a šátky, květinami a fábory z pestrého papíru. Později se objevovaly i zavěšené lahvičky s kořalkou a pamlsky. Ty nesloužily jen na ozdobu, ale byly lákadlem pro soutěže ve šplhání po hladkém kmeni a „očesávání“.

V minulosti se máje stavěly nejen na venkově, ale běžně i ve městech. Bývalo pravidlem, že se ozdobený strom stavěl před městskými radnicemi, před okny zámků i před domy vrchnostenských úředníků. Zemská vláda i majitelé jednotlivých panství sice vydávali opakované zákazy stavět máje, protože škody v panských i obecních lesích byly veliké, ale na druhou stranu bylo pro poddané téměř povinností postavit své vrchnosti a jejím úředníkům k poctě máj. Bývali za to občas odměněni třeba sudem piva.

Na počátku 18. stol. byl 1. květen oslavován na panství blatenském hudbou a stavěním tak četných „májů“, že hrabě Josef Sereny, pán na Blatné a Skvořeticích, byl nucen vydat přísný zákaz kácení stromů na máje, pro veliké škody v lesích. Zákaz opakoval r. 1722 a pohrozil u koho bude takový strom postaven, že musí zaplatit pokutu 15 kr a dřevo mu bude odejmuto. Zámeckým služebníkům i nadále hrabě stavět povolil, pouze však 6 ks a víc nic. Muzikantům kteří vyhrávali na prvního máje dávala obec blatenská „majálného“. Nejprve po kopě, později po půl kopě.

Bývalo zvykem stavět kromě ústředního stromu, kterému někde říkali král, také menší májky, stejně upravené a ozdobené. Chlapci je stavěli před domy svých dívek a bydlelo-li jich v domě několik, dostala každá svou májku. Dokonce mohly být velikostně odlišené podle věku jednotlivých dívek, nebo na nich byly pro pořádek cedulky s jejich jmény. Z konce 19. stol. se dochovaly popisy tohoto obyčeje, v nichž se tvrdí, že se týkal jen dívek zachovalých, tedy panen. Někdy se skutečně mohl místo májky objevit slaměný věchet naražený na kůl – výmluvný symbol pohany.

Se stavěním májek se pořádaly i taneční zábavy, které jsou dodnes známé pod názvem věneček, který patřil dívkám, a kytka, kterou organizovali chlapci. Předcházela jim většinou pochůzka s hudbou a výskotem po domech před nimiž stály májky. Na konec došel průvod pod ústřední máj, kde se tančilo. Děvčata podle různých obyčejů platila chlapcům za postavení májky a utržené peníze sloužily na občerstvení všech na taneční zábavě.

Posměšný obřad zavrtávání do májky na hanu lakomé dívky která se nechtěla při májích vyplatit a z lakoty ani se nechtěla májových oslav účastnit tropili mládenci na Blatensku. V Kadově se to dělo tak, že v májovém stromě vyvrtali na posměch hodně vysoko od země díru, vložili do ní hrst koňských žíní a dobře ji v díře upevnili. Pak vyvolali pod májí po svolávacím vytroubení veřejně jméno neochotné a skoupé dívky a posmívali se jí, „že skoupá do pekla loupá, je v máji zavrtaná.“

Postavení máje nebylo dříve tak snadné jako je tomu dnes, kdy se máj staví většinou pomocí techniky. Při takové akci bylo třeba mnoho silných chlapců, kteří pomocí žebříků, lan a silných dřevěných tyčí svázaných po dvou silným provazem – ženkrutů museli i několik desítek metrů vysoké máje namáhavě ručně postavit a pevně ukotvit pomocí kamenů do země.

Václav Strolený

Ještě než postoupíme ke svatodušním svátkům poslední klín, poslední kontrola

foto mot

Svatodušní svátky – Letnice

Svatodušní svátky spadají na začátek letního období a patří mezi svátky pohyblivé. Jejich termín je závislý na datu Velikonoc. Interval mezi nimi je 50 dnů, takže mohou připadnout na dny mezi 10. květnem a 13. červnem. Po Velikonoční neděli se počítá sedm týdnů, na poslední neděli pak připadá slavnost Seslání Ducha svatého.

Církev slaví v této době svatodušní svátky, které jsou pro křesťany pokračováním Velikonoc a patří k nejvýznamnějším v roce. K lidovým obyčejům tohoto období patří jízdy králů, ale také obcházení polí a hranic obcí, čištění studánek a další obyčeje související s vodou a deštěm. Ještě v první polovině 20. století patřily letnice mezi významné a oblíbené svátky.

První ověřené zprávy pochází až ze 3. století, ale svátek slavili staří křesťané určitě i dříve. O sto let později byl připojen ještě další den, a to svatodušní pondělí.

Zatímco svatodušní neděle měla vždycky ráz církevních oslav, jejichž vyvrcholením byla bohatě navštěvovaná mše, pondělí lidé oslavovali spíše po svém. V sobotu před svátkem se celé stavení uklízelo, zdobilo zelenými větvíčkami a květinami, zvláštní pozornost věnovaly hospodyně výzdobě svatých obrázků v koutě světnice nad stolem. Lidé měli vždycky tendenci představovat si náboženské symboly po svém, a tak věřili, že výzdobu připravují pro Ducha svatého, který k nim na druhý den přilétne v podobě holubice. V neděli po mši býval slavnostní oběd a odpoledne se šlo tancovat.

Na mnoha místech se konaly obchůzky mezí a hraničních kamenů, které vyznačovaly území obce. Kontrovaly se, případně opravovaly, při té příležitosti se také mohly řešit sousedské spory o hranice pozemků. V minulosti se pole obcházela a později objížděla na koních a při tom se prováděly různé magické úkony, jejichž podstatou bylo zajistit nové úrodě dobré počasí, dostatek vláhy a naopak zahnat krupobití, povodně a další přírodní katastrofy.

Koláčové svátky i tak se letnice někde nazývaly. To proto, že jako na další významné svátky i na letnice se připravovalo dobré jídlo a hlavně pečivo. Původně sloužilo zřejmě jako obětiny házené do studánek a pramenů. Nosilo se také jako dárky na hroby zemřelých. Mnohé písně a říkadla, které pronášeli koledníci při obchůzkách s králem či s královnou obsahují zmínky o koláčích. Dostávali je za odměnu spolu s vejci, slaninou či uzeným masem.

Václav Strolený

V měsících květnu a červnu oslaví několik našich spoluobčanů významná životní jubilea. Všem jmenovaným přejeme do dalších let hodně zdraví, štěstí a krásně prožitých dnů

Květen

Vyšehradová Věra (čp.36)	1.5. 77 let	Šrámek Emil (čp. 22)	8.5. 63 let
Štěchová Božena (čp. 75)	4.5. 62 let	Kordíková Julie (čp. 118)	11.5. 79 let
Kollár Ladislav (čp. 122)	5.5. 72 let	Kopáčková Anna (čp. 84)	20.5. 69 let
Klas Václav (čp. 62)	7.5. 63 let	Kopáček Karel (čp. 84)	31.5. 72 let

Červen

Zemanová Marta (čp. 76)	3.6. 64 let	Bukovanová Františka (čp. 25)	17.6. 93 let
Kandrová Marie (čp. 37)	11.6. 70 let	Vyšehrad Josef (čp. 36)	26.6. 82 let

Pozvánka Svazu žen Svěradice a Obecního úřadu Svěradice

prababičkám, babičkám a maminkám, k tanci jsou zváni i pradědečkové, dědečkové a tatínkové

na posezení při hudbě ke Dni matek, které se koná v sobotu 17. května v 16.00 hodin v sále kulturního domu

Program:

- Pásmo zpívanek a říkánek dětí z MŠ Svěradice
- Pásmo veršů, scének s hudebním doprovodem místních školáků
- K tanci a poslechu zahraje pan Černý

Malé občerstvení je zajištěno

Srdečně se na Vás těší pořadatelé

Svoz nebezpečného a velkoobjemového odpadu v obci Svěradice proběhne v sobotu 28. června v 8.00 hodin u obecního úřadu

Sbírat se budou : televize, mrazáky, chladničky, výbojky a zářivky, galvanické články a baterie, elektrické akumulátory, upotřebené oleje, zbytky barev a rozpouštědel, kyseliny, louhy, zbytky spotřební chemie, pesticidy, herbicidy a léky. Do objemového odpadu se zahrnují pneumatiky, koberce, nábytek apod.

jka

JARNÍ SEZÓNA TAKÉ ZAČALA PRO VŠECHNY KLUBY FK SVĚRADICE

Žáci vstoupili po zimní přestávce do jarní sezóny krajské soutěže na krásném 1. místě. Mají za sebou tři utkání. Dvě na domácím trávníku, kde hrají předzápasy našemu „A“ mužstvu a to se silným mužstvem FK Staňkov, který porazili 2:1 a derby s FK Horažďovice, nad kterými vyhráli 3:0. Venku hráli se Sušicí „B“ a zvítězili 4:2. Na čtvrté utkání zajíždí na trávník Sokola Štěnovice. Hráči vytvořili výbornou partu podporovanou jejich trenéry a vedoucími mužstva. Z tohoto mužstva už za náš dorost sehráli přípravné i mistrovské utkání Ondra Skuhravý, Daniel Vonášek a Franta Nováček. I ostatní hráči vzali ty menší do mužstva a myslíme si, když budou takto na sobě pracovat, že je čeká dobrá fotbalová budoucnost.

Dorost vstoupil po zimě do jarní části soutěže posílen o jednoho trenéra a to Václava Bělocha, takže si rozdělili posty a pracují ve složení Václav Běloch, Ladislav Skuhravý a Michal Petrášek. Tito trenéři kádr stabilizovali a sehnali ještě na hostování Štěpána Macha se sousedních Horažďovic. V zimní přestávce se sehrávali a první utkání, které hráli doma zvládli výborným způsobem a porazili dorost z Horšovského Týna 3:1. Potom zajížděli na první celek do Mrákova a přivezli cennou remízu 1:1. Druhý zápas na domácím hřišti sehráli s celkem Měčina. Toto utkání se nepovedlo našemu brankáři a všechny tři góly padají na jeho vrub. Toto utkání prohráli 3:1. Na příští utkání odjíždějí do Kolovče a všichni věříme, že přivezou nějaký dobrý výsledek.

„**B**“ mužstvo začínalo na hřišti soupeře v Soběšicích, kde vyhrálo po přesvědčivém výkonu 4:0. Druhé kolo jarní soutěže přivítají na domácím hřišti mužstvo Žichovice „B“. Všichni věříme v pokračování podzimní pěkné hry jak na domácích hřištích, tak na hřištích soupeře.

„**A**“ mužstvo na které všichni spoléháme jak trenéři, tak celý výbor a hlavně fanoušci, že se jim podaří postoupit z okresního přeboru do I. B třídy, vstoupili do tohoto přeboru výhrou 2:1 nad Duklou Janovice. Druhé utkání hráli na hřišti v Bezděkově a toto utkání vyhráli 2:0. Po tomto utkání se střetli s nebezpečnou Vrhavčí se kterou vyhráli 2:1. Na čtvrté utkání zajíždí naše „A“ do Nezamyslic. Trenéru Petru Doležalovi se podařilo udržet trojici hráčů ze Lnář a to Zdeňka Prokopce, Edu Boušeho a Honzu Vonáška ke kterým přibyl ještě na hostování z mužstva FK Horažďovice Jirka Sova. Tady trenér Petr Doležal vybudoval výbornou partu v mužstvu a tak jak se říká na každý zápas se nahečují. Nesmím zapomenout ještě na Tomáše Červeného, který se k nám vrátil z hostování v Žichovicích. A proto jim všichni postup přejeme a ať je na konci soutěže co slavit.

Stará garda začíná o víkendu na domácím hřišti se starou gardou Sušice. Všem těmto mužstvům přejeme ať se jim co nejvíce daří, aby tyto mužstva přišlo povzbudit vždy na domácí trávník co nejvíce jejich fanoušků. **mch**

Konec jednoho smrku

foto **mot**

poslední strana